

Pelastettua historiaa

Antti Pitkäsen autoharrastus painottuu raudan sijaan vanhoihin dokumentteihin ja historian tutkimiseen. Arkistojen parissa viihtyvä mies on ehtinyt vaikuttaa parin vuosikymmenen aikana monessa roolissa.

Teksti ja kuva: **Kari Mattila**

Antti Pitkänen siirtyi kerhotoiminnan pariin pian ensimmäisen Citroënin hankkimisen jälkeen. Niihin ympäröihin hänet houkutteli Citroën-kerhon silloinen puheenjohtaja **Vesa Kasari**.

”Vesa asui tässä lähellä, ja silloin vuonna 1999 poikkesin häntä tapaamaan. Meillä Vesan kanssa synkkasi heti hyvin, ja siitä se kerhotoiminta lähti käyntiin”, Antti muistelee.

Porukka oli mukavaa ja yhdessä harrastaminen antoisaa. Rivijäsenyys muuttui pian aktiivisempaan rooliin. Aluksi Antti otti vastuulleen kerhotavarat. Siinä pestissä mies järjesti jäsenistölle mahdollisuuden hankkia aiheeseen sopivia postimerkkejä.

”Siihen aikaan kuluttajilla ei ollut mahdollisuutta hankkia postimerkkejä omilla kuvillaan. Posti avasi sellaisen palvelun aluksi yrityksille. En enää muista kuinka silloin esitin asian Postin suuntaan, mutta lopputuloksena sain kuitenkin tunnukset Postin järjestelmään ja sitä kautta teetin vanhojen Citroën-autojen kuvilla varustettuja postimerkkejä. Se oli siihen aikaan niin poikkeuksellista, että minua haastateltiin aiheen tiimoilta radioonkin.”

Vuosien vieressä Antti on ehtinyt touhuta kerholehden päätoimittajana, vastata kerhon nettisivuista, toimia hallituksen jäsenenä ja arkistovastaavana.

Historiaa hyllyissä

Pitkäsen piharakennuksen kätköistä löytyy runsaasti Korpivaaran vanhaa arkistomateriaalia. Citroën-aiheisten dokumenttien lisäksi arkistosta löytyy muun muassa Borgwardiin, Adleriin, Steyriin, Studebakeriin, Bussingiin ja Skodaan liittyvää materiaalia. Aineistoa on vuodesta 1934 lähtien. Arkisto on melko kattava 1970-luvun loppuun asti, ja jonkin verran materiaalia löytyy myös 80-luvulta.

On pitkälti Antin ansiota, että arkisto on ylipäättänsä olemassa.

”Oli pitkään tiedossa, että Korpivaaralta jäi Citroëniin liittyvää arkistomateriaalia, joka meni Toyota Motor Finlandille. Vuonna 2006 juttelin Auto-Bonin silloisen toimitusjohtajan **Markku Tammisen** kanssa, että olisi hienoa saada materiaali Citroën-maahantuojaan tiloihin.”

Tamminen sai neuvoteltua arkiston Auto-Bonin tiloihin. Arvokkaan aineiston tulevaisuus vaikutti hyvältä – mutta vain hetken.

”Bassadone-yrityskaupan jälkimainingeissa arkisto oli vähällä joutua hävitettäväksi. Eräänä päivänä maahantuojalla assistenttina toiminut **Anne Korkkinen** soitti ja kertoi, että arkiston tulevaisuus näyttää epävarmalta.”

Anne ehdotti, että Antti noutaisi arkistomateriaalin turvaan mahdollisimman nopeasti. Antti hoiti vapaapäivän töistä ja lainasi maahantuojalta pakettiauton.

”Niin hilkulle meni, että Lassila & Tikanoja oli jo siellä ha-

Korpivaaran vanha arkisto löytyy nykyisin Antti Pitkäsen työhuoneesta. Hyllyistä löytyy materiaalia Citroënin lisäksi moneen muuhun Korpivaaran tuomaan merkkiin Toyota lukuun ottamatta.

kemassa tavaraa. Oltiin samaan aikaan saman roskiksen kimpussa. Uudempaa materiaalia oli ehtinyt mennä roskalavalle.”

Blogista kirjaksi

Harrastajauransa kohokohdaksi Antti nostaa *Citroën Suomessa 100 vuotta* -kirjan.

”Meillä oli Vesan ja **Mikko Salosen** kanssa tapana perjantaisin viestitellä viikonlopun toivotusten merkeissä ja samalla jakaa joku vanha sitikkakuva. Niistä kehkeytyi usein hyviä tarinoita.”

Jossakin vaiheessa mieleen nousi ajatus, että ehkä joku muukin haluaisi lukea viestittelyistä syntyneitä tarinoita. Ajatuksen pohjalta käynnistyi blogi nimeltä Mon Ami Citroën.

”Kun blogia oli kirjoiteltu jonkin aikaa, alkoi kypsyä ajatus, että mitä jos tehtäisiin aiheen tiimoilta kirja.”

Projektin lähti liikkeelle. Tähtäimeksi asetettiin merkin juhlavuosi 2019.

”Aluksi tuntui, että mikäs tässä on tehdessä, kun on pari vuotta aikaa, mutta kyllä siinä kiire tuli. Kirjoitustyön ja kuvahankinnan ohella teimme myös taittotyön itse.”

Lopputuloksena syntynyt näyttävä teos sai ansaittua huomiota osakseen.

”Vanhalla ylioppilastalolla järjestettiin merkin satavuotisjuhlat, jossa me Mikon kanssa pidimme esityksen Citroënin Suomenhistoriasta. Siinä yhteydessä maahantuoja luovutti meille Citroën – vuosisadan kulttuuriteko -palkinnot kirjan tiimoilta.”

Opus sai hyvän vastaanoton myös harrastajien keskuudessa, sillä painos on jo aikoja sitten myyty loppuun.

”Kirjaprojekti oli kyllä harrastuksen osalta tähtihetki. Sitä tehdessä oppi paljon merkin historiasta, tapasi paljon kiinnostavia persoonia ja kuuli useita hauskoja tarinoita.” *KLASSIKOT*